

SYSTEMETİC USE OF FOLK SONGS İN PİANO EDUCATION

Doç. Dr. Barış TOPTAŞ*¹

*Adıyaman Üniversitesi Devlet Konservatuvarı Müzikoloji Bölümü, btoptas@adiyaman.edu.tr

Abstract

The purpose of this study is to investigate the effects of original piano etudes composed by using maqam scales -and to be played by undergraduate level students- on developing the skills necessary for playing folk song arrangements for the piano. For this reason, one of the real experimental designs, pre-test/post-test design with a control group is used. The study began with a review of related literature and in accordance with the experts' opinions, three Turkish folk songs selected and arranged to be suitable for undergrade students' skill levels. After that, three original etudes were composed by using the maqam scales of those folk songs. In the experimental phase of the study, an experimental group (n=12) and a control group (n=12) -which were composed of students with equal piano skill levels- were formed. In the first phase, 30 minutes of sight reading performances (pre-test) of the students were videotaped and sent to the experts. In the second phase, the experimental group and the control group were trained in different methods for 8 weeks. In the third and the last phase, all students' folk song performances were videotaped and sent to three different experts. SPSS 17.0 software bundle was used in analyzing the collected data which was obtained from the scores given by the experts and Mann-Whitney U, and Wilcoxon test was used to obtain the results. Results of the study showed a significant difference between 2 groups on behalf of the experimental group.

Key Words: Piano Education, Modal Etude, Folk Song, Turkish Folk Music

HALK TÜRKÜLERİNİN SİSTEMATİK OLARAK PİYANO EĞİTİMİNDE KULLANILMASI *

Özet

Bu araştırmanın amacı, lisans düzeyinde piyano eğitimi gören öğrencilere yönelik piyano için yazılmış özgün makamsal etütlerin, öğrencilerin piyano için düzenlenmiş türküleri çalma becerilerinin geliştirilmesindeki etkisini araştırmaktır. Bu nedenle araştırmada gerçek deneme modellerinden *öntest-sontest kontrol gruplu model* kullanılmıştır. Araştırmaya literatür taraması ile başlanmıştır. Uzmanların görüşleri doğrultusunda Türk Halk Müziği repertuarından seçilen üç türkü lisans öğrencilerinin teknik seviyelerine uygun olarak düzenlenmiştir. Daha sonra bu üç türkünün makamına yönelik üç özgün makamsal etüt geliştirilmiştir. Araştırmanın deneysel evresinde akademik piyano başarı notları esas alınarak birbirine denk deney (12 öğrenci) ve kontrol (12 Öğrenci) grupları oluşturulmuştur. Deneysel çalışmanın ilk aşamasında öğrencilerin üç türküye ilişkin yarım saatlik deşifre performanslarının video kayıtları (Öntest) alınmıştır ve üç uzmana değerlendirilmek üzere videolar verilmiştir. İkinci aşamada, deney ve kontrol grupları farklı eğitim yöntemleri ile 8 hafta boyunca çalıştırılmıştır. Üçüncü ve son aşamada ise tüm grup öğrencilerinin türküyü çalma performansları tekrar video kaydına (Sontest) alınıp üç uzmana verilmiştir. Daha sonra üç uzman tarafından öğrencilerin performansları için verilen puanlar ile elde edilen verilerin analizi için SPSS 17.0 paket programı kullanılmış; sonuçların elde edilmesi aşamasında Mann-Whitney U, Wilcoxon İşaretili Sıralar testlerinden yararlanılmıştır. Araştırmanın sonunda; hazırlanan makamsal etütler ile çalışan deney grubu öğrencilerinin kontrol grubu öğrencilerinden, türküyü çalma becerisi açısından daha başarılı oldukları sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Piyano Eğitimi, Makamsal Etüt, Türkü, Türk Halk Müziği

¹ Sorumlu Yazar E-mail: btoptas@adiyaman.edu.tr / Doi: 10.22252/ijca.1097065

* Bu çalışma; İnönü Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü'nde tamamlanmış (06.07.2012) olan doktora tezinden derlenerek hazırlanmıştır. Ayrıca çalışmanın bir bölümü "Muzed Bölge Konferansında" (17-19 Nisan, İstanbul) sözlü bildiri olarak sunulmuştur.

1.GİRİŞ

1.1. Çalgı Eğitimi ve Piyano Eğitimi

Çalgı eğitimi, müzik eğitimi alan bireyin kendi yeteneğinin farkına varabilmesini ve bu eğitim aracılığıyla var olan müziksel birikimini geliştirmesine yardımcı olan bir süreçtir.

“Çalgı eğitimi, bir ya da birden çok çalgının kullanılmasıyla, genellikle bireysel, bazen de toplu olarak yapılan, bireyi çalgı aracılığıyla yetiştirme, geliştirme, müzik alanında ve müziksel anlamlarda içeriği bulunan istedik davranışlar hedeflenen ölçüde kazandırabilme eğitimi olarak nitelendirilebilir” (Kurtuldu, 2007: 10).

Bir çalgının öğrenilmesi kendi içinde bir süreci de beraberinde getirir. Çalgı eğitiminin ya da çalgı öğrenmenin iki aşaması vardır. İlki başlangıç aşaması ikincisi ise devamlılıktır. İnsanoğlunun öğrenme sürecinin ölene kadar devam ettiğini düşünürsek, çalgı eğitiminin de son noktaya kadar gidebileceği sonucuna varılabilir. Bu süreç içerisinde insan kendini çalgı ile ifade etmeyi, kendi çevresi içerisinde bir etkileşim sağlamayı başarabilir.

Türkiye’de lisans düzeyinde eğitim veren birçok kurum bulunmaktadır. “Mesleki müzik eğitiminin, ses, müzik kuramları eğitimi alanlarında gerçekleştirildiği bu kurumlarda, en temel eğitim süreçlerinden bir diğeri de çalgı eğitimidir. Çalgı eğitiminin, kişinin mesleğiyle ilgili gerekli bilgi, beceri, tutum ve davranış kazanmasında önemli bir rol oynadığı bilinmektedir (Yokuş,2005:). Öğrencilerin teknik becerileriyle birlikte müzikal becerilerinin gelişmesinde en önemli araç çalgıya yönelik olarak yazılan eserlerdir. Her çalgı özelinde yazılan bu eserler öğrencilerin istenen davranışları kazanabilmeleri ve teknik becerilerinin geliştirilmesi açısından önemlidir. Çalgıya yönelik oluşturulan dağarcığın ve bu dağarcıktan seçilecek eserlerinin öğrencinin gelişimi açısından önemi büyüktür (Bulut, 2008). Kısacası, çalgı eğitimi düzenli aşamalardan oluşan bir süreçtir. Ayrıca, çalgı eğitimi almış bireyin estetik duygusunun ve kültürel yaşantısının zenginleştiği böylece eğitimin hedeflediği çok yönlü birey oluşturmada önemli bir basamağın gerçekleştirildiği bilinmektedir. (Acemoğlu, 2006).

“Müzik eğitimi, sanat eğitiminin önemli bir boyutudur. Müzik eğitimi, sanat duygusu ve duygusu, meslek uğraşısı gibi temel vazgeçilmezlerle bireysel varoluşu hazırlayan önemli bir etmenddir. Bu etmenin yaşantılara aktarılması, bilim ve teknik gelişimi önemli ölçüde etkilemektedir” (Kıvrak, 2003: 209). Müzik eğitimi veren kurumlardaki bölümlerde çeşitli çalgı eğitimleri verilmektedir. Bölümlerin ders içeriklerine göre bu çalgılar keman, viyola, yan flüt vb. olmaktadır. Müzik bölümlerinde piyano dersi zorunlu ders kapsamındadır. Bu da piyano eğitiminin önemini ortaya koymaktadır.

Piyano eğitimi; “piyano öğretimi yolu ile bireye piyano çalma davranışlarının kazandırılması ve bu yolla mesleğinin gerektirdiği müziksel davranış ve birikimlerin geliştirilmesi sürecidir” şeklinde tanımlanabilir” (Yokuş, 2005: 5). “Piyano eğitimi, bireyin müzik eğitimi içinde aldığı disiplini, çok sesliliği yasayabilmesini, duyabilmesini ve uygulayabilmesini sağlayan gerekli davranışların kazanıldığı ve müziği kendisinin yaparak yaşattığı bir süreçtir” (Tufan, 1997: 37). Piyano eğitimi, müzik eğitiminin her alanında en temel boyutlardan biridir. Bu eğitim çok yönlü olarak bireyin bilişsel, devinışsel ve duyuşsal davranışlarının tümünü birden içeren uygulamaları kapsamaktadır. Bu bakımdan piyano eğitimi, bireyin davranışlarında müzikal, teknik ve estetik nitelikli yeni davranışlar kazandırmak amacıyla uygulanan süreçlerin tümü olarak tanımlanabilir. (Yılmaz, 2006). Bu özellikleriyle piyano eğitimi, lisans düzeyinde müzik eğitimi alan öğrencilerin tamamında temel çalgı durumundadır. Piyano hemen her derste, öğrencilere dersle ilgili teorik ve pratik bilgilerin öğretilmesinde, müzikal ve estetik öğelerin anlatımında ve bu davranışların kazandırılmasında başvurulan bir çalgı özelliğini taşımaktadır (Kurtuldu, 2007).

Yaklaşık iki yüz yıldır süregelen süreçte piyano pedagojisindeki gelişmelerin genelde gözleme dayalı deneysel yaklaşımlardan elde edilen sonuçla üzerine temellendirildiği bilinmektedir. (Ercan, 2008). Teknolojik olanaklar sayesinde insan eğitiminin boyutu sürekli değişmektedir. Yaşadığımız dünya o kadar hızlı geliyor ki neredeyse her on yıllık süreçte bir önceki eğitim sistemi sorguluyor, yenileme ve iyileştirme çalışmaları yapılıyor. Piyano eğitiminde bu durumdan etkilendiği açıktır. Her yeni yüzyılda sürekli geliştirilen yeni fikirler, uygulanan yeni yaklaşımlar piyano tekniğini sürekli olarak daha ileri götürmüştür ve günümüzde de hala gelişimini devam ettirmektedir.

1.2. Piyano Eğitiminde Etütlerin Önemi

Etüt, “çalışma” müzik eğitiminde belirli zorlukları yenmek üzere hazırlanan çalışma parçasıdır. Etüd terimi bugünkü anlamıyla ilk olarak 18. yüzyılın sonlarında Muzio Clementi tarafından kullanılmıştır. 19. Yüzyılın ilk çeyreğinde Clementi’nin yazmış olduğu piyano etütlerinin yanı sıra, J.Baptist Caramer ve C.Czerny bu parçaları geliştirmiştir. F.Chopin ve diğer romantik besteciler ise etüdü bir “konser parçası” düzeyine yükseltmişlerdir (Say, 2002: 189-190). Çalgı müziğindeki etüt çalışmaları; 19. yüzyılın ilk çeyreğinde piyano

alanında M. Clementi'ye ek olarak J. Baptist Cramer ve Carl Czerny ile gelişim gösterirken, keman alanında da Rodolphe Kreutzer, Nicola Paganini, Pierre Rode, Charles-Auguste de Berriot gibi bestecilerle devam etmiştir. Bu bestecilerin o günlerde yazdıkları etütler bugün bile çok büyük öneme sahiptir ve çalgı eğitiminin değişik aşamalarında değişik amaçlar için etkin bir şekilde kullanıldığı bilinmektedir (Tufan, 2004).

“Piyano etütleri, çeşitli ton, yapı, doku ve sürelerde uygulanan eğitim amaçlı müzik parçalarıdır. Başlangıç düzeyinden başlayarak ileri düzeylere kadar programlı olarak teknik beceri kazandırmak ve öğrenciyi genel ve özel piyano literatürüne hazırlamak amacıyla yazılmış olan etütlerin yanında, konser parçası niteliği taşıyan çeşitleri de vardır. Etütler teknik beceriyle birlikte, deşifre becerisi kazandırma, hızı geliştirme ve müzik duygusunu arttırma gibi işlevleri olan bölümleri içerir” (Ercan, 2008: 96). Etütler, daha çok temel piyano çalma tekniklerini öğretmek amacıyla yazılan müzik yapıtlarıdır. Fakat etütlerin teknik özellikleri farklılıklar göstermektedir. Piyano eğitimi sürecinde kullanılan etütleri teknik özellikleri açısından ele aldığımızda iki ana başlık altında toplamak mümkündür. Birincisi öğrencilere temel piyano çalma davranışları kazandıran (C. Czerny Op.599- F.Burgmüller Leichte Etüden vb.) etütler, ikincisi ise öğrencilere yüksek seviyede teknik ve müzikalite kazandırmak amacıyla yazılmış (F.Chopin Douze Grandes Etudes Op.10 ve Op.25 - M. Moszkowski Op.72 vb.) etütlerdir (Karahan, 2004).

Klasik Batı müziğindeki piyano etütleri ve eserleri birbirlerine bağlantılıdır. Örneğin re majör bir eser çalışılmadan önce re majör tonu ile yazılmış bir etüt çalışılabilir ve ton kavramı daha iyi öğrenilebilir. Çalışılacak olan bir parçada belirli bir bölümde yoğun olarak arpejler varsa yine o arpejlere yönelik hazırlanmış olan etütler çalışılabilir. Klasik batı müziğinde ki piyano eserlerinde var olan tüm teknik hareketleri etütler içerisinde bulmak mümkündür. Bu da klasik batı müziğinin sistemli bir müzik olduğunun göstergesidir. Sun'un bu konuyu desteleyen görüşü şöyledir. “Do Majör kavramını, do Majör tonunda bestelenmiş pek çok müzik yapıtını tanıyarak öğreniyoruz. Bunun gibi, Hüseyini Makamı kavramını da Geleneksel Türk Sanat Müziği'ndeki ve Halk Müziğimizdeki pek çok Hüseyini yapıtı yakından tanıyarak öğrenebiliriz. Bu geçerlilik, her makam için geçerli bir öneri sayılmalıdır” (Sun, 1998: 5).

Yukarıda bahsedilen bir yapıtı tanımak ifadesi sadece teorik olarak değil bunun yanında uygulamalı olarak tanımak, anlamak demektir. Bu da bir çalgı ile mümkün olabilmektedir. Müzisyen çalgısına ne kadar hâkimse bir eseri veya etüdü (makamsal-tonal) tanınması, anlaması o kadar kolay ve anlaşılır olacaktır.

“Klasik Batı Müziği etütleri içerdikleri özellikleri ile öğrenciyi teknik kazandırmanın yanında basit ya da yüksek seviyede müzikal niteliklerin öğretilmesinde kullanılmaktadır. Etütler bu özellikleri ile piyano öğretimi sürecinde kullanılacak olan eserlere hazırlık niteliği taşımaktadır. Bu nedenle eserlerin özelliklerini etütlerin kapsamı piyano öğretimi açısından çok önemlidir” (Karahan, 2004: 4-5).

Bu doğrultuda Çağdaş Türk Müziği kaynaklı piyano eserlerinin çalım aşamasından önce desteklenebilmesi için yine Çağdaş Türk Müziği kaynaklı etütlerinin varlığı, uygunluğu ve kullanılabilirliği çok büyük önem taşımaktadır

“Tampere bir enstrüman olan piyano, geleneksel makamlarımızın orijinal yapılarıyla seslendirilmesine uygun değildir. Bu nedenle geleneksel müziğimizin piyano ile seslendirilebilmesi piyanonun yapısına uygun eserlerin yazılmasına bağlıdır. Makamlarımızın bu doğrultuda düzenlenerek, kazandırılması hedeflenen davranışların gerçekleştirilmesinde bir araç olarak kullanılması hem piyano eğitiminin gelişmesine hem geleneksel müziklerimizin ve yapılarının öğrenciler tarafından daha iyi kavranılmasına hem de ulusal müziğimizin tüm dünyada tanınmasına katkı sağlayacaktır” (Tufan, 2004: 77).

Sonuç olarak, geçmişten günümüze piyanonun tarihsel süreci içerisinde etütlerin uzun bir geçmişi ve önemi olduğu açıkça görülmektedir. Bu süreç içerisinde yazılan etütlerin bir kısmı belirli tekniklerin geliştirilmesi için bestelenmiş diğer bir kısmı ise teknik beceri geliştirmenin ötesinde, etüdün bestecisinin ve icracısının virtüözlük performansını sergilemesini sağlayan gösterişli, yüksek seviyeli eserler olma özelliği taşımışlardır. Etütlerin iki farklı yazılma sebebinin olduğu görülmektedir. Fakat etütlerin gerçek yazılma nedenleri, piyano eğitimi açısından kazandırılması hedeflenen teknik davranışların iyileştirilmesini ve geliştirilmesini sağlamak olmuştur.

1.3. Piyano Eğitiminde Çağdaş Türk Müziğinin Kullanımı

Ülkemizde örgün eğitim veren eğitim kurumlarındaki piyano eğitiminde Türk müziğinin kullanımı ile ilgili çeşitli eksiklikler bulunmaktadır. Bunların en başında Çağdaş Türk Müziği kaynaklı piyano parçalarının yetersiz sayıda olmasıdır. Bunun yanında Çağdaş Türk müziği kaynaklı makamsal etütlerin neredeyse hiç olmayışı ve var olanlarında eğitim amaçlı çok az kullanılmasıdır. Bu konu yapılan bilimsel çalışmalarla irdelenmiş ve çözüm önerileri getirilmiştir.

Piyano için yazılmış birçok eserin piyano eğitiminin gerçekleştirildiği müzik eğitimi kurumlarının repertuarı içerisinde yer aldığı düşünüldüğünde; piyano eğitiminin gerçekleştirilmesinde yararlanılan repertuarın yanında, ulusal müziğimizden oluşan eserlere de yer verilmesinin, Cumhuriyet döneminden itibaren başlatılmış müzik politikasının tam anlamıyla gerçekleşebilmesi için önemli olduğu bilinmektedir (Yokuş, 2005).

Piyano eğitiminde ulusal müziğimizden kaynaklı eserlerin kullanımı öğrencilerin Türk Müziği'ni tanıması açısından çok önemlidir. Var olan Türk Müziği piyano parçalarının çok az bir kısmı eğitim amaçlı kullanılabilir. Teknik zorluk açısından birçok Türk Müziği piyano eseri bulunmaktadır. Zor olan belki her zaman daha görkemli daha ilgi çekici olabilir ancak eğitim müziği söz konusu olduğunda daha yapıcı, geliştirici, özendirici olmak adına küçük çapta Türk Müziği piyano parçalarının sayılarının artması ve kullanılması gerekliliği de yapılan birçok bilimsel araştırmada belirtilmiştir.

Piyano eğitimi çeşitli teorik bilgilerle desteklenmiş bir uygulama eğitimidir. Bu eğitim esnasında piyanoyu öğrenen bireylerin öncelikli olarak yetenek düzeylerinden çok piyanoya yönelik teorik bilgilerin desteği ve istek düzeyleri önem arz etmektedir. Bu isteği sağlayacak olanda uygulama yapan bireylerin duygusal kökenlerine inmek, tanımlamak ve bu duruma uygun eğitimi vermektir. Bu açıdan kendi müziğimizi piyano eğitimde bireylere uygulamak birçok araştırmada da sonuçlandırıldığı gibi olumlu bir yaklaşım olacaktır.

1.4. İlgili Araştırmalar

Doğan (1994) tarafından hazırlanan “*Türk Müziği Ses Sistemine Dayalı Piyano Öğretimi Üzerine Bir Araştırma*” konulu Yüksek lisans tezinde; Türk müziği ses sisteminden yararlanılarak yazılacak bir başlangıç piyano metoduyla temel piyano seviyesinde kazandırılması zorunlu olan, temel teknik becerilerin ve temel müzik- nota bilgilerinin öğretilmesinin mümkün olduğu,

Sönmezöz'ün, (1998) tarafından hazırlanan “*Çağdaş Türk Bestecilerinin Piyano Eserlerinin Eğitim Amaçlı Olarak Kullanılabilirliği*” başlıklı yüksek lisans tezinde, Çağdaş Türk bestecilerinin piyano eserlerinin piyano eğitimi sürecinde belirlenen teknik adımlara göre, başlangıç seviyesindeki öğrencilerde eğitim amaçlı olarak nasıl kullanılabilirliğinin ortaya çıkması için var olan Çağdaş Türk Müziği piyano eserleri toplanmış ve bu eserler temel piyano eğitimi sürecinde uygulanan teknik adımlara göre sıralanmıştır. Seçilen eserlerin birkaçı hariç diğer eserlerde başlangıç piyano eğitimindeki tekniklerin kullanılabilir olduğu sonuçlarına ulaşılmıştır.

İnce'nin, (2001) tarafından yapılan “*İlköğretim Çağı Çocukları İçin Piyano Tekniğine Uygun Olarak Ve Türk Ezgilerinden Faydalanarak Hazırlanmış Etüt Çalışmaları*” başlıklı yüksek lisans tezinde; ilköğretim çağı çocukları için ve Türk ezgileriyle çeşitli etütler yazılmış; çalışma kapsamında bu etütler, 7-14 yaş grubu öğrencilerine uygulanmış ve özellikle çalışma kapsamında yazılan “Çağdaş Türk Ezgili” melodilerin öğrencilerin hafızalarına daha kolay ve doğru bir şekilde yerleştiği sonucuna ulaşılmıştır.

Sungurtekin'in (2002) “Türkiye’de Eğitim Fakülteleri Müzik Eğitimi Bölümlerindeki Piyano Eğitiminde Çağdaş Türk Piyano Müziği Eserlerinin Yeri” konulu çalışmasında, müzik öğretmeni yetiştiren kurumlarda Çağdaş Türk Müziği piyano eserlerine yer verildiği ancak bunun istenilen düzeyde olmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Elde edilen bulgulardan hareketle basılmış olan Çağdaş Türk Piyano Müziği eserlerinin 75'in üzerinde olduğu saptanmış müzik eğitimi bölümlerinde en çok ve en az çalınan eserlerin toplam sayısının çok az olduğuna dikkat çekilmiştir. Çağdaş Türk Piyano Müziği eserlerine öğrencinin teknik düzeyi, eserlerin kapsamı, içeriği ve eserlerin elde edilmesinde karşılaşılan zorluklar bakımından eğitim fakültelerinde yeterince yer verilmediği belirtilmiştir.

Yapılan araştırmaların sonuçlarına bakıldığında Çağdaş Türk müziği piyano eserlerinin çalışılması sürecinde önemli sorunlarla karşılaşıldığı, Türk müziği piyano etütlerinin olmayışından (sayısal ve düzey yetersizliği) dolayı bu eserlerin tam olarak anlaşılabilmesi ve temel piyano seviyesindeki öğrencilerin teknik ihtiyaçlarına göre yazılan, bestelenen, düzenlenen türkülerin olmayışı bu çalışmanın önemini arttırmaktadır. Hem türkülerin öğrencilerin teknik ihtiyaçlarına göre düzenlenmesi hem de düzenlenen türkülerin makamlarına göre özgün etütlerin yazılması açısından bu çalışmanın önemli bir boşluğu dolduracağı düşünülmektedir.

1.1. Araştırmanın Amacı

Ülkemize halk müziği kaynaklı piyano eserlerinin piyano eğitiminde kullanımına yönelik birçok araştırma yapılmıştır. Yapılan bu araştırmalar piyano eğitiminde kullanılan Türk müziği parçalarının sayısal yetersizliği, teknik açıdan zorlukları, nota yazım sorunları ve özellikle de var olan Türk müziği parçalarına yönelik hazırlayıcı etütlerin olmayışı açısından değerlendirilmiştir. Yapılan bilimsel çalışmaların sonuçları, ülkemizde piyano eğitiminde kullanılmak üzere Türk Müziği piyano parçalarının azlığını, var olanların özellikle orta seviyeye

uygun olduğunu ve piyano eğitimi sürecinde Türk Müziği piyano parçalarının kullanılmasının, öğrencilerin Türk Müziği altyapısını geliştirmesi açısından önemli olduğunu ortaya çıkarmıştır.

“Müzik eğitimi kurumlarında öğretim elemanlarının uyguladıkları piyano öğretim programlarında piyano literatüründe yer alan belirli dönem eserlerinin yanında, öğrencilerin gelişim düzeylerine göre Türk kültürünün ürünü olan ve eğitim basamaklarına göre düşünülerek yazılmış, eğitsel nitelikli THM kaynaklı eserlere de yer verilmelidir” (Yokuş, 2005: 96).

Bu sebeple ülkemizde, piyano eğitiminde kullanılmak üzere sayısal olarak henüz yeteri derecede olmayan türkü düzenlemelerine ve bunun yanında yine yok denecek kadar az olan makamsal piyano etütlerine yapılan üç etüt- üç türkü düzenlemesi ile katkı sağlanması düşünülmüştür. Araştırmanın hipotezleri aşağıdaki şekilde oluşturulmuştur.

H0: Klasik yöntemle uygun etüt ve parça çalışması yapan öğrenciler ile Türkülere uygun etüt çalışması yapan öğrenciler arasında piyanoyu çalma becerisi açısından **fark yoktur**.

H1: Klasik yöntemle uygun etüt ve parça çalışması yapan öğrenciler ile Türkülere uygun etüt çalışması yapan öğrenciler arasında piyanoyu çalma becerisi açısından **fark vardır**.

1.2. Araştırmanın Önemi

Çalışma, öğrenci düzeyine uygun makamsal etütlerin çalışılması ve bu süreç sırasında edinilen bilgiler ile aynı makamda piyano için düzenlenmiş halk türkülerinin öğrenilerek sistemsel bir eğitim sürecinin oluşturulması açısından önemlidir.

2. YÖNTEM

Araştırmanın Modeli

Araştırma, müzik eğitimi alanında lisans düzeyinde piyano eğitimi alan öğrencilerinin makamsal etütleri çalarak, piyano için düzenlenmiş türkülerini çalma becerilerinin geliştirilmesindeki etkisini araştırmaya yöneliktir. Bu nedenle araştırmada gerçek deneme modellerinden *öntest-sontest kontrol gruplu model* kullanılmıştır. “Deneme modelleri, neden-sonuç ilişkilerini belirlemeye çalışmak amacı ile doğrudan araştırmacının kontrolü altında, gözlenmek istenen verilerin üretildiği araştırma modelleridir” (Karasar, 2009: 87). “Deneyel yöntemde en belirgin özellik kontrole olanak vermesidir. Bu kontrol nedeniyledir ki deneyel araştırmalarda iç-geçerlilik derecesi yüksektir. Araştırmacı, mümkün olduğu kadar olaylar arasındaki sebep-sonuç ilişkilerini bulmaya çalışan bir kâşiftir. Bir araştırmada amaç, fonksiyonel ilişkilerden çok, sebep ve sonuçları meydana çıkarmak ise seçilecek araştırma yönteminin deneyel olması da isabet olacaktır” (Kaptan, 1977: 154). “Deneyel desenler, genellikle gerçek deneyel desenler, yarı deneyel desenler ve deneme öncesi desenler şeklinde sınıflandırılmaktadır. Deneyel desenler arasında sadece gerçek deneme desenlerine deneklerin deneyel koşullara yansız ataması söz konusudur” (Büyüköztürk, 2007: 10). “Öntest-sontest kontrol gruplu modelde yansız atama ile oluşturulmuş iki grup bulunur. Bunlardan biri deney, öteki kontrol grubu olarak kullanılır. Her iki grupta da deney öncesi ve deney sonrası ölçmeler yapılır” (Karasar, 2009: 97).

Araştırmacı tarafından 8 hafta ve haftada 1 ders saati süresince, deney grubuna makamsal etütler ile halk türkülerinin eğitimi, kontrol grubuna ise C. Czerny etütleri ve halk türkülerinin eğitimi uygulanmıştır

Çalışma Gurubu (Evreni) ve Uygulama Süreci

Karasar'ın Smith'den (1975) aktardığına göre, “çalışma evreni, ulaşılabilen evrendir. Bu yönü ile somuttur. Araştırmacının ya doğrudan gözleyerek ya da ondan seçilmiş bir örnek küme üzerinde yapılan gözlemlerden yararlanılarak, hakkında görüş bildirebileceği evrenidir” (Karasar, 2009: 110). Bu çalışmada evrene ulaşma gücü olmadığı dikkate alınarak, araştırma çalışma evreni üzerinden yürütülmüştür. Bu araştırmanın çalışma evreni (grubu), 2011-2012 eğitim öğretim yılında aktif öğrenimlerine devam eden İnönü Üniversitesi Güzel Sanatlar ve Tasarım Fakültesi Müzik Bölümü 2. ve 3. Sınıf piyano (n=24) öğrencileridir. Deneyel uygulama süreci tablo 1’de ayrıntılı olarak gösterilmiştir.

Tablo 1.
Deneysel Uygulama Aşamaları

Deney grubu		Kontrol grubu		Uzman Görüşleri
1.Hafta	T1 Öntest T2 Öntest T3 Öntest	1.Hafta	T1 Öntest T2 Öntest T3 Öntest	Öntest Videolarının Uzmanlara Gönderilmesi
2.Hafta	Hüseyini Dizisi ve Hüseyini etüt Deşifre Çalışması	2.Hafta	Czerny No:18 Etüt Deşifre Çalışması	*
3.Hafta	Hüseyini Dizisi ve Hüseyini etüt Son çalışma ve eksiklerin tamamlanması	3.Hafta	Czerny No:18 Etüt son çalışma ve eksiklerin tamamlanması	*
4.Hafta	Hicaz Dizisi ve Hicaz etüt Deşifre Çalışması	4.Hafta	Czerny No:19 Etüt Deşifre Çalışması	*
5.Hafta	Hicaz Dizisi ve Hicaz etüt Son çalışma ve eksiklerin tamamlanması	5.Hafta	Czerny No:19 Etüt son çalışma ve eksiklerin tamamlanması	*
6.hafta	Karcığar Dizisi ve Karcığar etüt Deşifre Çalışması	6.hafta	Czerny No:20 Etüt Deşifre Çalışması	*
7.Hafta	Karcığar Dizisi ve Karcığar etüt Son çalışma ve eksiklerin tamamlanması	7.Hafta	Czerny No:20 Etüt son çalışma ve eksiklerin tamamlanması	*
8.Hafta	T1 Sontest T2 Sontest T3 Sontest	8.Hafta	T1 Sontest T2 Sontest T3 Sontest	Sontest Videolarının Uzmanlara Gönderilmesi

Türkü Kodları: (T:Türkü)

T1 = Dağdan Kestim Fındığı

T2 = Camdan Sakız Akıyor

T3 = Saçaklıktan Su Damlar

Veri Toplama Teknikleri ve Analizi

Araştırmada veri toplama aracı olarak araştırmacı tarafından hazırlanan uzmanlar tarafından uygulanabilirliği onaylanan “piyano çalma gözlem formu” kullanılmıştır. Öğrencilerin performans kayıtları değerlendirme sonuçları için uzmanlara gönderilmiştir. Toplamda 144 video üç uzman tarafından yorumlanmıştır ve bu yorumlamalar sonucunda 432 adet piyano çalma gözlem formu elde edilmiştir ve bu formlardaki öğrencilere yönelik verilen performans puanları önce Microsoft Office Excel daha sonrada SPSS 17.0 paket programı ile işlenmiştir. Öntest-sontest kontrol gruplu deney sürecinde uzmanlar tarafından değerlendirilen piyano çalma gözlem formu ile elde edilen öğrenci performans puanları önce Microsoft Office Excel daha sonrada SPSS (Statistical Package for Social Sciences) 17.0 paket programı ile işlenmiştir. İşlenen verilerin yorumlamaları yapıldıktan sonra sonuçları değerlendirilmiştir. İlk aşamada çalışma grubunu oluşturan öğrencilerin üç türküye ilişkin puanlarının normal dağılım özellikleri incelenmiştir. Bu amaçla puanların çarpıklık-basıklık (skewness-kurtosis) değerlerine ve grup büyüklüğünün 50’den küçük olduğu durumlarda kullanılan Shapiro-Wilks testi sonuçlarına bakılmıştır (Büyüköztürk, 2007:42). Kontrol grubu ve deney grubunu oluşturan öğrencilerin üç türküye ilişkin aldıkları puanların çarpıklık-basıklık değerleri ve Shapiro-Wilks testi sonuçları Tablo 2’de verilmiştir.

Tablo 2.
Puanların Çarpıklık-Basıklık Değerleri ve Shapiro-Wilks Testi Sonuçları

		Shapiro-Wilks		
	n	Çarpıklık	Basıklık	p
T1 Kontrol Grubu Öntest		.012	-.248	.88
T1 Kontrol Grubu Sontest		.084	.037	.81
T1 Deney Grubu Öntest		-.472	-.063	.83
T1 Deney Grubu Sontest		-1.313	1.586	.05
T2 Kontrol Grubu Öntest		-.806	.691	.43
T2 Kontrol Grubu Sontest	12	-.113	-.483	.94
T2 Deney Grubu Öntest		-.075	-1.352	.37
T2 Deney Grubu Sontest		-2.223	6.235	.01*
T3 Kontrol Grubu Öntest		-.155	-1.714	.04*
T3 Kontrol Grubu Sontest		.301	1.792	.09
T3 Deney Grubu Öntest		.812	2.794	.30
T3 Deney Grubu Sontest		-1.608	3.170	.03*

Tablo 2'deki Shapiro-Wilks testi sonuçları incelendiğinde, T2 Deney Grubu Sontest puanlarının, T3 Kontrol Grubu Öntest puanlarının ve T3 Deney Grubu Sontest puanlarının normal dağılım göstermedikleri saptanmıştır ($p < .05$). Diğer puan türlerinde normallikten aşırı sapmalar olmadığı belirlenmesine rağmen çalışma grubunu oluşturan öğrenci sayısının 30'dan küçük olmasından dolayı (*Kontrol Grubu, n=12; Deney Grubu n=12*) araştırmada parametrik olmayan istatistik teknikleri kullanılmıştır (Büyüköztürk, Bökeroğlu ve Köklü, 2011:63). Buradan hareketle deney grubunun öntest ile sontest puanlarının karşılaştırılmasında ve kontrol grubunun öntest ile sontest puanlarının karşılaştırılması amacıyla ilişkili ölçümler için kullanılan Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi uygulanmıştır. Deney grubu ile kontrol grubuna ilişkin öntest puanlarının analizinde ve deney grubu ile kontrol grubuna ilişkin sontest puanlarının analizinde ise ilişkisiz ölçümler için uygulanan Mann Whitney U-Testi kullanılmıştır (Büyüköztürk, 2007: 155,162).

3. BULGULAR

Bu bölümde araştırmacı tarafından geliştirilip uygulanan ve uzmanların video değerlendirmeleri sonucunda elde edilen puanların öntest-sontest değerlendirmeleri, araştırmanın hipotezine ilişkin bulgular ve yorumlar yer almaktadır.

Tablo 3.
T1 Öntest Puanlarının Gruplara Göre Mann Whitney U-Testi Sonucu

Grup	N	Sıra	Sıra	U	Z	p
		Ortalaması	Toplamı			
Deney	12	14.79	177.50	44.50	-1.593	.11
Kontrol	12	10.21	122.50			
Toplam	24					

* $p < .05$

Tablo 3'de görüldüğü gibi kontrol grubunun T1 öntest deney grubu sıra ortalaması 14.79, kontrol grubununki ise 10.21'dir. Deney grubunun öntest sıra ortalaması çok küçük bir farkla da olsa (55) daha yüksek olmakla birlikte, kontrol ve deney gruplarının T1 öntest puanları arasında anlamlı bir fark olmadığı görülmektedir. ($p0.11 > .05$). Bu sonuç, akademik başarılarına göre eşleştirme yöntemiyle yansız iki gruba ayrılmış olan çalışma gruplarının T1'de piyano çalmaya yönelik bilgi ve becerilerinin birbirlerine denk olduğunu göstermektedir. Diğer bir ifadeyle; Klasik yöneme uygun etüt çalışması yapan kontrol grubu öğrencileri ile Türkülere uygun etüt çalışması yapan deney grubu öğrencilerinin T1 öntest puanları arasında anlamlı bir farklılık yoktur.

Araştırmanın hipotezi “Klasik yöntem uygun etüt çalışması yapan öğrenciler (kontrol grubu) ile Türkülere uygun etüt çalışması yapan öğrenciler (deney grubu) arasında piyanoyu çalma becerisi açısından anlamlı fark yoktur (H0) ve fark vardır (H1) üzerine kurulmuştur. Çalışma gruplarının deney sonrası piyanoda Türküyü çalma becerisi düzeylerini karşılaştırmak ve T1 sontest puanları arasında anlamlı bir farklılık olup olmadığını belirlemek amacıyla Mann Whitney U testi kullanılmıştır. Aşağıda, klasik yöntem uygun etüt çalışması yapan kontrol grubu ile Türkülere uygun etüt çalışması yapan deney grubunun T1 sontest puanlarının gruplara göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini sorgulamak amacıyla yapılan Mann Whitney U testi sonuçları görülmektedir.

Tablo 4.

T1 Sontest Puanlarının Deney ve Kontrol Gruplarına Göre Mann Whitney U-Testi

Grup	N	Sıra Ortalaması	Sıra Toplamı	U	Z	p
Deney	12	16.13	106.50	28.500	-2.525	.10
Kontrol	12	8.88	193.50			
Toplam	24					

* $p < .05$

Tablo 4’da görüldüğü gibi deney grubunun T1 sontest sıra ortalaması 16.13, kontrol grubununki ise 8.88’tür. Deney grubunun öntest sıra ortalaması kontrol grubuna oranla iki katı kadar (7.25) yüksek olmakla birlikte, deney ve kontrol gruplarının T1 sontest puanları arasında anlamlı bir fark olmadığı görülmektedir ($p = .10 > .05$). Bu sonuç, deney grubunun sontest başarı puanlarının öntest başarı puanlarına göre yükselmiş olduğunu göstermekle birlikte, araştırmanın **hipotezlerinden H1’i desteklemektedir.**

T1 için yukarıda uygulanan Mann Whitney U-Testi ile birlikte, Türkülere uygun etüt çalışması yaptırılan deney grubunun deney öncesi ve sonrasındaki T1 öntest-sontest puanları arasında anlamlı bir farklılık olup olmadığını belirlemek amacıyla Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi kullanılmıştır. Aşağıdaki tablo 5’te, Türkülere uygun etüt çalışması yaptırılan deney grubunun T1 öntest-sontest puanları arasında anlamlı bir farklılık olup olmadığını anlamak amacıyla yapılan Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi sonuçları görülmektedir.

Tablo 5.

T1 Sontest-Öntest Puanlarının Deney Grubuna Göre Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi Sonuçları

Sontest-Öntest	N	Sıra Ortalaması	Sıra Toplamı	Z	p
Negatif Sıra	0	.00	.00	-3.059	.002
Pozitif Sıra	12	6.50	78.00		
Eşit	0				
Toplam	12				

* $p < .05$

Tablo 5’te görüldüğü gibi deney grubunun T1 öntest-sontest puanları arasında anlamlı bir fark vardır. ($p = .002 < .05$) Bu sonuç, Türkülere uygun etüt çalışmasının, öğrencilerin Türküyü çalma becerisini olumlu yönde değiştirdiğini göstermektedir.

Yukarıda deney grubu için yapılan teste paralel olarak, kontrol grubunun T1 öntest-sontest puanları arasında anlamlı bir fark olup olmadığı da incelenmiştir. Kontrol grubunun deney öncesi ve klasik yöntem uygun etüt çalışması yaptırılarak deney sonrasındaki T1 öntest-sontest puanları arasında anlamlı bir farklılık olup olmadığını belirlemek amacıyla Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi kullanılmıştır. Aşağıda, klasik yöntem uygun etüt çalışması yaptırılan kontrol grubunun T1 öntest-sontest puanları arasında anlamlı bir farklılık olup olmadığını anlamak amacıyla yapılan Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi sonuçları görülmektedir.

Tablo 6.

T1 Sontest-Öntest Puanlarının Kontrol Grubuna Göre Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi Sonuçları

Sontest- Öntest	N	Sıra Ortalaması	Sıra Toplamı	Z	p
Negatif Sıra	0	.00	.00		
Pozitif Sıra	12	6.50	78.00	-3.062	.002
Eşit	0				
Toplam	12				

* $p < .05$

Tablo 6'da görüldüğü gibi kontrol grubunun T1 öntest-sontest puanları arasında anlamlı bir fark vardır ($p = .002 > .05$). Bu sonuç, klasik yöntemle uygun etüt çalışması yaptırılan kontrol grubunun puanlarında değişme meydana geldiğini göstermektedir. Diğer bir deyişle; klasik yöntemle uygun etüt çalışması yaptırılan kontrol grubunun piyanoyu çalma T1 öntest-sontest puanları arasında anlamlı bir farklılık vardır.

Tablo 7.

T2 Öntest Puanlarının Deney ve Kontrol Gruplarına Göre Mann Whitney U-Testi Sonucu

Grup	N	Sıra Ortalaması	Sıra Toplamı	U	Z	p
Deney	12	12.63	151.50	70.50	-.087	.93
Kontrol	12	12.38	148.50			
Toplam	24					

* $p < .05$

Tablo 7'de görüldüğü gibi kontrol grubunun T2 öntest deney grubu sıra ortalaması 12.63, kontrol grubununki ise 12.38'dir. Deney grubunun öntest sıra ortalaması çok küçük bir farkla da olsa (0.25) daha yüksek olmakla birlikte, kontrol ve deney gruplarının T2 öntest puanları arasında anlamlı bir fark olmadığı görülmektedir ($p = .93 < .05$). Bu sonuç, akademik başarılarına göre eşleştirme yöntemiyle yansız iki gruba ayrılmış olan çalışma gruplarının T2'de piyano çalmaya yönelik bilgi ve becerilerinin birbirlerine denk olduğunu göstermektedir. Diğer bir ifadeyle; klasik yöntemle uygun etüt çalışması yapan kontrol grubu öğrencileri ile Türkülere uygun etüt çalışması yapan deney grubu öğrencilerinin T2 öntest puanları arasında anlamlı bir farklılık yoktur.

Araştırmanın hipotezi "klasik yöntemle uygun etüt çalışması yapan öğrenciler (kontrol grubu) ile Türkülere uygun etüt çalışması yapan öğrenciler (deney grubu) arasında piyanoyu çalma becerisi açısından anlamlı fark yoktur (H_0) ve fark vardır (H_1) üzerine kurulmuştur. Çalışma gruplarının deney sonrası piyanoda Türküyü çalma becerisi düzeylerini karşılaştırmak ve T2 sontest puanları arasında anlamlı bir farklılık olup olmadığını belirlemek amacıyla Mann Whitney U testi kullanılmıştır. Aşağıda, klasik yöntemle uygun etüt çalışması yapan kontrol grubu ile Türkülere uygun etüt çalışması yapan deney grubunun T2 sontest puanlarının gruplara göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini sorgulamak amacıyla yapılan Mann Whitney U testi sonuçları görülmektedir:

Tablo 8.

T2 Sontest Puanlarının Deney ve Kontrol Gruplarına Göre Mann Whitney U-Testi Sonucu

Grup	N	Sıra Ortalaması	Sıra Toplamı	U	Z	p
Deney	12	16.46	197.50	24.500	-2.751	.005
Kontrol	12	8.54	102.50			
Toplam	24					

* $p < .05$

Tablo 8'de görüldüğü gibi deney grubunun T2 sontest sıra ortalaması 16.46, kontrol grubununki ise 8.54'tür. Deney grubunun öntest sıra ortalaması kontrol grubuna oranla iki katı kadar (7.92) yüksek olmakla birlikte,

deney ve kontrol gruplarının T2 sontest puanları arasında anlamlı bir fark olduğu görülmektedir ($p = .005 > .05$). Bu sonuç, deney grubunun sontest başarı puanlarının öntest başarı puanlarına göre yükselmiş olduğunu göstermekle birlikte, araştırmanın **hipotezlerinden H1'i desteklemektedir**.

T2 için yukarıda uygulanan Mann Whitney U-Testi ile birlikte, Türkülere uygun etüt çalışması yaptırılan deney grubunun deney öncesi ve sonrasındaki T2 öntest-sontest puanları arasında anlamlı bir farklılık olup olmadığını belirlemek amacıyla Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi kullanılmıştır. Aşağıdaki tablo 9'da Türkülere uygun etüt çalışması yaptırılan deney grubunun T2 öntest-sontest puanları arasında anlamlı bir farklılık olup olmadığını anlamak amacıyla yapılan Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi sonuçları görülmektedir.

Tablo 9.
T2 Sontest-Öntest Puanlarının Deney Grubuna Göre Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi Sonuçları

Sontest- Öntest	N	Sıra Ortalaması	Sıra Toplamı	Z	p
Negatif Sıra	0	.00	.00		
Pozitif Sıra	12	6.50	78.00	-3.061	.002
Eşit	0				
Toplam	12				

* $p < .05$

Tablo 9'da görüldüğü gibi deney grubunun T2 öntest-sontest puanları arasında anlamlı bir fark vardır. ($p = .002 < .05$) Bu sonuç, Türkülere uygun etüt çalışmasının, öğrencilerin Türküyü çalma becerisini olumlu yönde değiştirdiğini göstermektedir. Yukarıda deney grubu için yapılan teste paralel olarak, kontrol grubunun T2 öntest-sontest puanları arasında anlamlı bir fark olup olmadığı da incelenmiştir. Kontrol grubunun deney öncesi ve klasik yöntemle uygun etüt çalışması yaptırılarak deney sonrasındaki T2 öntest-sontest puanları arasında anlamlı bir farklılık olup olmadığını belirlemek amacıyla Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi kullanılmıştır. Aşağıda, klasik yöntemle uygun etüt çalışması yaptırılan kontrol grubunun T2 öntest-sontest puanları arasında anlamlı bir farklılık olup olmadığını anlamak amacıyla yapılan Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi sonuçları görülmektedir.

Tablo 10.
T2 Sontest-Öntest Puanlarının Kontrol Grubuna Göre Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi Sonuçları

Sontest- Öntest	N	Sıra Ortalaması	Sıra Toplamı	Z	p
Negatif Sıra	0	.00	.00		
Pozitif Sıra	12	6.50	78.00	-3.061	.002
Eşit	0				
Toplam	12				

* $p < .05$

Tablo 10'da görüldüğü gibi kontrol grubunun T2 öntest-sontest puanları arasında anlamlı bir fark vardır ($p = .002 > .05$). Bu sonuç, klasik yöntemle uygun etüt çalışması yaptırılan kontrol grubunun puanlarında değişme meydana geldiğini göstermektedir. Diğer bir deyişle; klasik yöntemle uygun etüt çalışması yaptırılan kontrol grubunun piyanoyu çalma T2 öntest-sontest puanları arasında anlamlı bir farklılık vardır.

Tablo 11.
T3 Öntest Puanlarının Deney ve Kontrol Gruplarına Göre Mann Whitney U-Testi Sonucu

Grup	N	Sıra Ortalaması	Sıra Toplamı	U	Z	p
Deney	12	12.29	147.50	69.50	-.146	.89
Kontrol	12	12.71	152.50			
Toplam	24					

* $p < .05$

Tablo 11'de görüldüğü gibi kontrol grubunun T3 öntest deney grubu sıra ortalaması 12.29, kontrol grubununki ise 12.71'dir. Kontrol grubunun öntest sıra ortalaması çok az bir farkla da olsa (0.42) daha yüksek olmakla birlikte, kontrol ve deney gruplarının T3 öntest puanları arasında anlamlı bir fark olmadığı görülmektedir ($p = .89 < .05$). Bu sonuç, akademik başarılarına göre eşleştirme yöntemiyle yansız iki gruba ayrılmış olan çalışma gruplarının T3'de piyano çalmaya yönelik bilgi ve becerilerinin birbirlerine denk olduğunu göstermektedir. Diğer bir ifadeyle; Klasik yöneme uygun etüt çalışması yapan kontrol grubu öğrencileri ile Türkülere uygun etüt çalışması yapan deney grubu öğrencilerinin T3 öntest puanları arasında anlamlı bir farklılık yoktur.

Araştırmanın hipotezi "klasik yöneme uygun etüt çalışması yapan öğrenciler (kontrol grubu) ile Türkülere uygun etüt çalışması yapan öğrenciler (deney grubu) arasında piyanoyu çalma becerisi açısından anlamlı fark yoktur (H_0) ve fark vardır (H_1) üzerine kurulmuştur. Çalışma gruplarının deney sonrası piyanoda Türküyü çalma becerisi düzeylerini karşılaştırmak ve T3 sontest puanları arasında anlamlı bir farklılık olup olmadığını belirlemek amacıyla Mann Whitney U testi kullanılmıştır. Aşağıda, klasik yöneme uygun etüt çalışması yapan kontrol grubu ile Türkülere uygun etüt çalışması yapan deney grubunun T3 sontest puanlarının gruplara göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini sorgulamak amacıyla yapılan Mann Whitney U testi sonuçları görülmektedir:

Tablo 12.
T3 Sontest Puanlarının Deney ve Kontrol Gruplarına Göre Mann Whitney U-Testi Sonucu

Grup	N	Sıra Ortalaması	Sıra Toplamı	U	Z	p
Deney	12	17.13	205.50	16.500	-3.213	.001
Kontrol	12	7.88	94.50			
Toplam	24					

* $p < .05$

Tablo 12'de görüldüğü gibi deney grubunun T3 sontest sıra ortalaması 17.13, kontrol grubununki ise 7.88'dir. Deney grubunun öntest sıra ortalaması kontrol grubuna oranla iki katından fazla (9.25) olmakla birlikte, deney ve kontrol gruplarının T3 sontest puanları arasında anlamlı bir fark olduğu görülmektedir. ($p = .001 > .05$). Bu sonuç, deney grubunun sontest başarı puanlarının öntest başarı puanlarına göre yükselmiş olduğunu göstermekle birlikte, araştırmanın hipotezlerinden **H1'i desteklemektedir.**

T3 için yukarıda uygulanan Mann Whitney U-Testi ile birlikte, Türkülere uygun etüt çalışması yaptırılan deney grubunun deney öncesi ve sonrasındaki T3 öntest-sontest puanları arasında anlamlı bir farklılık olup olmadığını belirlemek amacıyla Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi kullanılmıştır. Aşağıdaki tablo 13'de, Türkülere uygun etüt çalışması yaptırılan deney grubunun T3 öntest-sontest puanları arasında anlamlı bir farklılık olup olmadığını anlamak amacıyla yapılan Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi sonuçları görülmektedir.

Tablo 13.
T3 Sontest-Öntest Puanlarının Deney Grubuna Göre Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi Sonuçları

Sontest-Öntest	N	Sıra Ortalaması	Sıra Toplamı	Z	p
Negatif Sıra	0	.00	.00	-3.070	.002

Pozitif Sıra	12	6.50	78.00
Eşit	0		
Toplam	12		

* $p < .05$

Tablo 13'de görüldüğü gibi deney grubunun T3 öntest-sontest puanları arasında anlamlı bir fark vardır ($p = .002 < .05$). Bu sonuç, Türkülere uygun etüt çalışmasının, öğrencilerin Türküyü çalma becerisini olumlu yönde değiştirdiğini göstermektedir.

Yukarıda deney grubu için yapılan teste paralel olarak, kontrol grubunun T3 öntest-sontest puanları arasında anlamlı bir fark olup olmadığı da incelenmiştir. Kontrol grubunun deney öncesi ve klasik yöntemle uygun etüt çalışması yaptırılarak deney sonrasında T3 öntest-sontest puanları arasında anlamlı bir farklılık olup olmadığını belirlemek amacıyla Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi kullanılmıştır. Aşağıda, klasik yöntemle uygun etüt çalışması yaptırılan kontrol grubunun T3 öntest-sontest puanları arasında anlamlı bir farklılık olup olmadığını anlamak amacıyla yapılan Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi sonuçları görülmektedir.

Tablo 14.

T3 Sontest-Öntest Puanlarının Kontrol Grubuna Göre Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi Sonuçları

Sontest- Öntest	N	Sıra Ortalaması	Sıra Toplamı	Z	p
Negatif Sıra	0	.00	.00		
Pozitif Sıra	12	6.50	78.00	-3.070	.002
Eşit	0				
Toplam	12				

* $p < .05$

Tablo 14'te görüldüğü gibi kontrol grubunun T3 öntest-sontest puanları arasında anlamlı bir fark vardır ($p = .002 > .05$). Bu sonuç, klasik yöntemle uygun etüt çalışması yaptırılan kontrol grubunun puanlarında değişme meydana geldiğini göstermektedir. Diğer bir deyişle; klasik yöntemle uygun etüt çalışması yaptırılan kontrol grubunun piyanoyu çalma T3 öntest-sontest puanları arasında anlamlı bir farklılık vardır.

SONUÇLAR ve ÖNERİLER

Sonuçlar

Araştırma kapsamında deney grubu 12, kontrol grubu 12 olmak üzere toplam 24 öğrenci ile çalışılmıştır. Araştırmacı tarafından piyanoya düzenlenen üç türkü; dağdan kestim fındığı, çamdan sakız akıyor ve saçaklıktan su damlar ve yine araştırmacı tarafından geliştirilen türkülerin makamlarına uygun üç etüt; Hüseyini Etüt, Hicaz Etüt ve Karcıgar Etüt, Muammer Sun'un Türk müziğinde makam dizileri adlı kitabından Hüseyini dizi ve kadansı, hicaz dizi ve kadansı, karcıgar dizi ve kadansı, ayrıca C.Çrerny Op:599 No:18, 19, 20 etütleri bu çalışma kapsamında kullanılmıştır. Piyano eğitiminde Klasik yöntemle uygun etüt ve parça çalışması yapan öğrenciler ile Türkülere uygun etüt çalışması yapan öğrenciler arasında piyanoyu çalma becerisi açısından fark olup olmadığını ortaya çıkarmayı amaçlayan bu çalışmada öntest-sontest kontrol gruplu deneysel desen kullanılmıştır. Araştırmada elde edilen bulgular, dördüncü bölümde yorumlarıyla açıklanmıştır. Çalışmanın bu bölümünde, bulgular ve yorumların incelenmesiyle araştırmadan elde edilen sonuçlara yer verilmiştir. Araştırma sonuçlarına göre:

a) Klasik yöntemle uygun etüt ve parça çalışması yapan kontrol grubu öğrencileri ile Türkülere uygun etüt çalışması yapan deney grubu öğrencilerinin T1 öntest puanları arasında anlamlı bir farklılık yoktur ($p > .05$). Bu da iki grup arasındaki öntest sonucunda anlamlı bir farklılaşma olmadığını göstermektedir. T1'in Öntest sonucunda elde edilen bu sonuç "klasik yöntemle uygun etüt ve parça çalışması yapan öğrenciler (kontrol grubu) ile Türkülere uygun etüt çalışması yapan öğrenciler (deney grubu) arasında piyanoyu çalma becerisi açısından anlamlı fark yoktur" (**H0**) hipotezini desteklemektedir.

b) Klasik yöntemle uygun etüt ve parça çalışması yapan kontrol grubu öğrencileri ile Türkülere uygun etüt çalışması yapan deney grubu öğrencilerinin T1 sontest puanları arasında anlamlı bir farklılık vardır ($p < .05$).

Bu da iki grup arasındaki sönstest sonucunun deney grubu lehine anlamlı bir farklılaşma olduğunu göstermektedir. Bu anlamlı farklılaşma “klasik yönteme uygun etüt çalışması yapan öğrenciler (kontrol grubu) ile Türkölere uygun etüt çalışması yapan öğrenciler (deney grubu) arasında piyanoyu çalma becerisi açısından anlamlı fark vardır” **(H1) hipotezini desteklemektedir**. Sonuç olarak klasik yönteme uygun etüt parça sistemi ile çalışan kontrol grubu öğrencilerinin kendi içinde başarı oranlarında artış olmasına rağmen, makamsal etüt (Hüseyni Etüt) çalışan deney grubu öğrencileri, kontrol grubu öğrencilerine oranla daha başarılı olmuşlardır.

c) Klasik yönteme uygun etüt ve parça çalışması yapan kontrol grubu öğrencileri ile Türkölere uygun etüt çalışması yapan deney grubu öğrencilerinin T2 ön test puanları arasında anlamlı bir farklılık yoktur ($p > .05$). Bu da iki grup arasındaki ön test sonucunda anlamlı bir farklılaşma olmadığını göstermektedir. T2'in Ön test sonucunda elde edilen bu sonuç “klasik yönteme uygun etüt ve parça çalışması yapan öğrenciler (kontrol grubu) ile Türkölere uygun etüt çalışması yapan öğrenciler (deney grubu) arasında piyanoyu çalma becerisi açısından anlamlı fark yoktur” **(H0) hipotezini desteklemektedir**.

d) Klasik yönteme uygun etüt çalışması yapan kontrol grubu öğrencileri ile Türkölere uygun etüt çalışması yapan deney grubu öğrencilerinin T2 sönstest puanları arasında anlamlı bir farklılık vardır ($p < .05$). Bu da iki grup arasındaki sönstest sonucunun deney grubu lehine anlamlı bir farklılaşma olduğunu göstermektedir. T2'nin bu anlamlı farklılaşma “klasik yönteme uygun etüt çalışması yapan öğrenciler (kontrol grubu) ile Türkölere uygun etüt çalışması yapan öğrenciler (deney grubu) arasında piyanoyu çalma becerisi açısından anlamlı fark vardır” **(H1) hipotezini desteklemektedir**. Sonuç olarak klasik yönteme uygun etüt parça sistemi ile çalışan kontrol grubu öğrencilerinin kendi içinde başarı oranlarında artış olmasına rağmen, makamsal etüt (Hicaz Etüt) çalışan deney grubu öğrencileri, kontrol grubu öğrencilerine oranla daha başarılı olmuşlardır.

e) Klasik yönteme uygun etüt çalışması yapan kontrol grubu öğrencileri ile Türkölere uygun etüt çalışması yapan deney grubu öğrencilerinin T3 ön test puanları arasında anlamlı bir farklılık yoktur ($p > .05$). Bu da iki grup arasındaki ön test sonucunda anlamlı bir farklılaşma olmadığını göstermektedir. T3'ün Ön test sonucunda elde edilen bu sonuç “klasik yönteme uygun etüt ve parça çalışması yapan öğrenciler (kontrol grubu) ile Türkölere uygun etüt çalışması yapan öğrenciler (deney grubu) arasında piyanoyu çalma becerisi açısından anlamlı fark yoktur” **(H0) hipotezini desteklemektedir**.

f) Klasik yönteme uygun etüt çalışması yapan kontrol grubu öğrencileri ile Türkölere uygun etüt çalışması yapan deney grubu öğrencilerinin T3 sönstest puanları arasında anlamlı bir farklılık vardır ($p < .05$). Bu da iki grup arasındaki sönstest sonucunun deney grubu lehine anlamlı bir farklılaşma olduğunu göstermektedir. T2'nin bu anlamlı farklılaşma “klasik yönteme uygun etüt çalışması yapan öğrenciler (kontrol grubu) ile Türkölere uygun etüt çalışması yapan öğrenciler (deney grubu) arasında piyanoyu çalma becerisi açısından anlamlı fark vardır” **(H1) hipotezini desteklemektedir**. Sonuç olarak klasik yönteme uygun etüt parça sistemi ile çalışan kontrol grubu öğrencilerinin kendi içinde başarı oranlarında artış olmasına rağmen, makamsal etüt (Karcığar Etüt) çalışan deney grubu öğrencileri, kontrol grubu öğrencilerine oranla daha başarılı olmuşlardır.

Öneriler

Bu araştırmanın sonuçlarından yola çıkarak şu öneriler verilebilir.

- Temel Piyano eğitiminde, öğrencilere öğretilcek olan parçaya uygun etütler verilmelidir. Ör: basit bir do majör Menuet'in yanında öğrencinin teknik yeterliliğe uygun ve parçaya yakın seviyede bir Do Majör etüt olmalıdır.
- Çalışma kapsamında elde edilen sonuçlar ile La Hüseyni bir piyano parçasının yanında, La Hüseyni bir etüt, La Hicaz piyano parçasının yanında, La Hicaz bir Etüt, La Karcığar piyano parçasının yanında, La Karcığar bir etüdün çalınmasının uygunluğu doğrulanmış olup bu sistem farklı çeşitlemelerle piyano eğitimcileri tarafından kullanılmalıdır.
- Ülkemizde sayısı çok az olan Çağdaş Türk Müziği kaynaklı piyano repertuarına, Türk Halk Müziği arşivindeki türköler düzenlenerek katkıda bulunulmalıdır.
- Bunun yanında Türk Müziği kaynaklı melodiler ile özgün piyano parçaları yazılarak Türk Müziği piyano repertuarı genişletilmelidir.
- Ülkemizde az sayıda olan Çağdaş Türk Müziği kaynaklı makamsal etütlere yenileri eklenerek bu alanda var olan boşluk doldurulmalıdır.

- Çağdaş Türk Müziğinde tampere sisteme uyarlanarak yazılmış makamsal diziler çeşitli modellemelerle farklılaştırılıp daha mekanik diziler ve egzersizler yazılmalıdır.

Sonuç olarak piyano eğitimine kullanılmak üzere türkü düzenlemeleri, makamsal etütler ve farklı makamsal dizi modellemelerinin sayılarının çoğalması çok önemlidir. Ancak daha önemlisi bu çalışmaların eğitim amaçlı yani öğrenci eksenli olması oldukça önem taşımaktadır.

KAYNAKÇA

- Acemoğlu, Y. (2006). Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti ve Türkiye Cumhuriyetindeki Güzel Sanatlar Liselerinde Okutulan Piyano Dersi Öğretim Programlarının Karşılaştırılması, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Uludağ Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı Eğitim Programları ve Öğretimi Bölümü, Bursa
- Bulut, F. (2008). Piyano Eğitiminde Geleneksel Türk Halk Müziği Kaynaklı Eserlerin Seslendirilmesine Yönelik Oluşturulan Bir Çoklu Analiz Modeli ve Bu Modelin Öğrenci başarısı Üzerine Etkileri, Yayınlanmamış Doktora Tezi Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Müzik Öğretmenliği Bilim Dalı, Ankara
- Büyüköztürk, Ş. (2007). Deneysel desenler. (ikinci baskı). Ankara: Pegem A Yayıncılık.
- Doğan S. (1994). Türk Müziği Ses Sistemine Dayalı Piyano Öğretimi Üzerine Bir Araştırma, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya
- Ercan, N. (2008). Piyano Eğitiminde İlke ve Yöntemler. Sözkesen Matbaası, Ankara
- İnce, S. (2001). İlköğretim Çağı Çocukları İçin Piyano Tekniğine Uygun Olarak ve Türk Ezgilerinden Faydalanarak Hazırlanmış Etüt Çalışmaları, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Bolu
- Kaptan, S. (1977), Bilimsel araştırma Teknikleri, Ankara: Tekişik Matbaası.
- Karahan, A. S. (2004). Türkiye'de Müzik Öğretmeni Yetiştiren Kurumların Piyano Öğretimi Sürecinde Kullanılan Klasik Batı Müziği Piyano Etütlerinin Öğrencileri Çağdaş Türk Müziği Piyano Eserlerinin Çalmaya Hazırlama Durumu. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü. Ankara.
- Karasar, Niyazi (2009), Bilimsel Araştırma Yöntemi, Yirminci Basım. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Kıvrak, İ. (2003). Müzik Öğretmeni Yetiştirmede Piyano Eğitimi, İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi GSEB-MEABD, Cumhuriyetimizin 80. Yılında Müzik Sempozyumu, İnönü Üniversitesi, Bildiriler, s.s209-211. Malatya.
- Kurtuldu, M.K. (2007). Bilgiyi İşleme Modeline Dayalı Piyano Eğitiminde Genel Öğrenme Stratejilerinin Yeri ve Görsel İmajlar Oluşturma Yönteminin Kullanılabilirlik Düzeyi. Yayınlanmamış Doktora Tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü. Ankara.
- Say, A. (2002). Müzik Sözlüğü, Ahmet Say- Müzik Ansiklopedisi Yayınları, 1. Basım, Ankara
- Sönmezöz F. (1998). "Çağdaş Türk bestecilerinin piyano eserlerinin eğitim amaçlı olarak kullanılabilirliği" Marmara Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi.
- Sun, M. (1998). Türk Müziği Makam Dizileri (Piyano İçin), Evrensel Müzikevi, Önder Matbaası, Ankara

- Sungurtekin, M. (2002). Türkiye'de Eğitim Fakülteleri Müzik Eğitimi Bölümlerindeki Piyano Eğitiminde Çağdaş Türk Piyano Müziği Eserlerinin Yeri, Ankara, Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi Cilt:22 Sayı:3 Yeri: 59-68.
- Tufan, S. (1997). Grup Piyano Eğitimi. AGSL Sempozyumu'nda sunulan bildiri, Trabzon, Mavi Nota Dergisi.
- Tufan, E. (2004). Geleneksel Makamlar Kullanılarak Yazılan Etütlerin Piyano Eğitimi Açısından Önemi, Ankara, Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi, Cilt 24, Sayı2, 65-77.
- Yılmaz N. (2006), Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi Gse Bölümü Müzik Eğitimi Anabilim Dalında Uygulanan Piyano Eğitiminin Değerlendirilmesi, Ulusal Müzik Eğitimi Sempozyumu Bildirisi, 26-28 Nisan 2006, Pamukkale Üniversitesi. Eğitim. Fakültesi, Denizli.
- Yokuş, H. (2005). Ülkemizde Halk Müziği Kaynaklı Piyano Eserlerinin Piyano Eğitiminde Uygulanabilirliğinin Değerlendirilmesi, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Uludağ Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Bursa.

EXTENDED ABSTRACT

1. Introduction

The piano, a tampering instrument, is not suitable for playing with the original arrangements of our traditional authorities. For this reason, the ability to sing our traditional music with the piano depends on the writing of works suitable for the structure of the piano. The use of our Authorities as a means of organizing and attaining targeted behaviors in this direction; both in terms of the development of the piano education and the better grasp of our traditional music and structures by the students and the recognition of our national music all over the world (Tufan, 2004: 77). There are various deficiencies in the use of Turkish music in piano education in educational institutions that provide formal education in our country. At the beginning of these, there are insufficient numbers of pieces of pianos originated from Contemporary Turkish music. Besides this, there are almost no makam studies conducted by contemporary Turkish music and it is used very little for educational purpose. This subject has been examined with scientific studies and solution proposal has been introduced.

The use of works from our national music in piano education is very important in terms of the definition of Turkish Music by students. Only a small part of the existing Turkish Music piano pieces can be used for educational purposes. In terms of technical difficulty, there are many Turkish music piano works. The difficult thing is that it may be always more glamorous, but it has been shown in many scientific researches that it is necessary to increase and use numbers of Turkish music pianos in small scale in order to be more constructive, developer and incentive when it comes to educational music

1.1. The Aim of Research

In the piano education programs applied by the lecturers in the music education institutes, there should be included works of Turkish Folk Music originating from the educational period, which are the product of Turkish culture according to the level of development of the students and written in accordance with the education stages, as well as the specific period works in the piano literature (Yokuş, 2005: 96). For this reason, it is planned to contribute to our country with three folk songs - three folk song arrangements, which are made to the folk song arrangements which are not yet competent enough to be used in the piano education, and also to the makam piano studies which are still too few to be tried. The hypotheses of the research are as follows.

H0: There is no difference in the ability of playing pianos among the students who perform study and track studies in accordance with the classical method and the students who study in accordance with folk songs.

H1: There is a difference in the ability of playing pianos among students who perform study and track studies in accordance with the classical method and students who study in accordance with folk songs.

1.1. The Importance of Research

The study is important in terms of studying appropriate maqam studies at the level of the students and in the formation of a systematic educational process by learning the information acquired during this process and the folk songs prepared for the piano at the same authority.

2. Method

2.1. Research Model

The research aims to investigate the effect of the development of the turkish playing skills for the piano by playing the maqam etudes of the students who are study piano at undergraduate level in music education. For this reason, pre-test-posttest control group model was used in the research. "Experimental models are research models in which the aim is to determine the cause-and-effect relationships and produce the data to be observed under the control of the researcher directly" (Karasar, 2009: 87). "The most obvious feature of the experimental method is that it allows control. This control is due to the high degree of internal validity in experimental investigations. The researcher is a mystery trying to find cause-effect relationships between events as much as possible. If the purpose of a research is to derive cause and effect rather than to functional relations, then the experimental method to be chosen will be an experimental one "(Kaptan, 1977: 154). "Experimental patterns are usually classified as real experimental patterns, semi-experimental patterns and pre-test patterns. Among the experimental designs, only the real experimental designs are associated with the unbiased assignment of the experimental conditions "(Büyüköztürk, 2007: 10). "In the pretest-posttest control group model, there are two groups formed by neutral assignment. One of these experiments is used as the other control group. In both groups pre- and post-experiment measurements are made "(Karasar, 2009: 97). During 8 weeks and 1 class time per week by the researcher, trainings of folk songs were conducted by maqam etudes in experimental group and C. Czerny studies and folk songs were conducted in control group

3. Findings, Discussion and Results

Within the scope of the research, a total of 24 students including 12 experimental groups and 12 control groups were studied. Three folk songs organized by the researcher in piano; dağdan kestim fıncığı, çamdan sakız akıyor and saçaklıktan su damlar and three researches suitable for the authorities of the Turkish people developed by the researcher; Hüseyini etude, Hicaz etude and Karcıgar etude, Muammer Sun's Makam scales in Turkish music, Hüseyini scales and cadenza, hicaz scales and cadenza, karcigar scales and cadenza, as well as C.Çrny Op: 599 No: 18, 19, have been used in the scope of the study. In this study, which is aimed to reveal whether there is a difference in piano playing skill between the students who study classical method and the students who practice classical method and those who study classical method, the experiment group with pretest-posttest control group is used. As a result, it is very important to increase the number of folk song arrangements, maqam etudes and different serial models for piano education. But more importantly, it is very important that these studies are for educational purposes, ie student-oriented.